

Kiersin rataa viikon, nousen seisomaan taas.
Suoristan vaatteet, jatkan matkaa alamäkeen.

Vedän ilmaa keuhkoihin, taas läpi filtterin.
Silmissä sumenee, jatkan matkaa alamäkeen.

Jotain on kirkasta sentään tässä mun synkässä elämässä,
On pullo Tallinnasta pöydällä ja minä pöydän alla.

Pinnalta kaikki näyttää pieneltä ja sievältä ja
Pohjalta kaikki on paljon suurempaa, kauniimpaa, parempaa.

Aina toisinaan pintaan nousen ilmaa haukkaamaan.
Teeskentelen turhaan, kahle kiskoo alamäkeen.

Puhuvat juomisesta, eivät koskaan janosta.
Ei Pinnan Ihmiset voi ymmärtää mun matkaa alamäkeen.

Jotain on kirkasta sentään tässä mun synkässä elämässä,
On pullo Tallinnasta pöydällä ja minä pöydän alla.

Pinnalta kaikki näyttää pieneltä ja sievältä ja
Pohjalta kaikki on paljon suurempaa, kauniimpaa, parempaa.

Pinnalta, pohjalta, pinnalta, pohjaan.

Pohjalta kaikki on paljon suurempaa, kauniimpaa, ja niin..

Pinnalta kaikki näyttää pieneltä ja sievältä ja
Pohjalta kaikki on paljon suurempaa, kauniimpaa, parempaa.

Pinnalta
Pohjalta